

TWAN EN INGEBORG REIZEN VAN ZUID-AFRIKA NAAR NEDERLAND (deel 5)

Twan Koenders (31) en Ingeborg van den Ban (29) zijn al ruim een jaar samen op reis. Het avontuur begon met een backpack, maar nadat ze van het vrije en avontuurlijke leven in Afrika hadden geproefd, besloten ze de backpack terug naar huis te sturen en met een Land Rover Defender verder te reizen. In deze en de komende uitgaven van 4WD Magazine nemen ze je op hun reis mee.

Continu stoppen voor de koeien op de weg...

Rijden door Afrika is een ervaring op zich. Niet alleen vanwege alle mensen die op straat lopen, de hordes koeien en schapen waar je geregeld voor in de ankers moet, of alle marktjes die je overal en nergens langs de kant van de weg ziet opduiken. Ook het onderhouden van Ollie is zo nu en dan een uitdaging!

**OLIE-
DRUPPELS
OP EEN
GLOEIENDE
PLAAT** ♦♦

Het vinden van een garage, waar ze ervaring hebben met het sleutelen aan Land Rovers, gaat verrassend makkelijk. Ondanks dat wij de locale taal niet spreken en de locals soms amper Engels spreken, vragen we in een dorpje naar een Land Rover-monteur door naar het logo op onze auto te wijzen. Via via worden we vervolgens naar de juiste plek doorverwezen.

Een Afrikaanse garage is echter wel even wat anders, dan een Nederlandse garage: negen van de tien keer hebben ze namelijk geen, of niet het juiste, gereedschap! Ook de onderdelen zijn vaker niet, dan wel voorradig en dus gaan we zelf maar op zoek.

Secties

In Dar es Salaam, de hoofdstad van Tanzania, lijkt het centrum opgedeeld in verschillende secties:

Onze nieuwe voorraad...

Nog geen vijf minuten later ruiken we weer die typisch aangebrande lucht. Hoe kan dat nou? Zal er een remblok zijn geblokkeerd, omdat hij te warm is, waardoor hij nu over de remschijf blijft schuren? We stoppen weer, wachten tot de damp en stank weg zijn en stappen weer in. Zo vervolgen we moeizaam onze weg naar de Rwandese grens. Zodra we daar aankomen, parkeren we de dampende auto en gaan eerst maar eens op zoek naar een 'bush-mechanic', zoals we ze noemen: iemand die kan sleutelen, maar waar verder niet mee te communiceren is vanwege de taalbarrière. We worden doorverwezen naar een 'garage': niet meer dan een stoffig stuk grond, waar een paar autobanden liggen. Na een half uur komt er iemand aan en binnen no time hebben zich minimaal acht man om ons heen verzameld. Ollie wordt op een krik gezet, het voorwiel gaat eraf en de remschijven worden opengemaakt. Er is één man die redelijk

elektronica winkels, restaurantjes en na een tijdje zoeken vinden we ook de auto-onderdelensectie. Straten vol, winkel aan winkel, iedereen verkoopt hetzelfde: alleen maar Land Cruiser onderdelen! De winkeltjes puilen uit van de uit elkaar geschroefde motorblokken, remschijven en nog veel meer ondefinieerbare onderdelen. We vragen rond, waar we de Land Rover winkels kunnen vinden, maar het lijkt, of we niet worden begrepen. Zodra we naar de auto wijzen, halen de mensen hun schouders op. We besluiten dan ook om maar gewoon rond te gaan rijden. En natuurlijk blijkt Land Rover ook vertegenwoordigd te zijn: in één straat zitten acht winkeltjes naast elkaar. We kopen een aantal 'standaard' dingen om de voorraad weer aan te vullen: zeven liter motorolie (we verversen de olie namelijk om de 7.500 kilometer, iets dat normaal blijkt te zijn bij Land Rovers (in Afrika)), vijf liter koelvloeistof en een lucht-, diesel- en oliefilter. Hier kunnen we wel weer even mee vooruit!

Aangebrande lucht

Ondanks dat we veel kilometers maken, gaat het rijden goed en hebben we weinig 'breakdowns'. Als we vanuit Tanzania dicht bij de grens met Rwanda komen, wordt het landschap steeds heuvelachtiger. De uitzichten zijn prachtig, de weg slingert door het dorre en droge landschap. We gaan eerst een heel stuk bergop, waar Ollie het zo nu en dan behoorlijk warm van krijgt: de temperatuur stijgt meer dan ééns richting de 100 graden. We doen het rustig aan en genieten van alles om ons heen. Ook bergaf lijkt er weinig aan de hand te zijn. We remmen veel op de motor af om te voorkomen, dat de remmen oververhit raken. Na ongeveer een half uur afdalen, stoppen we langs de kant van de weg: er ligt een uitgebrande tankauto op z'n kop in de berm. Vermoedelijk heeft hij de bocht niet gehaald. We willen er graag een foto van maken en dus stappen uit de auto. Eerst denken we, dat de tankauto nog ligt na te smeuken, gezien de aangebrande lucht die we ruiken. Tot Twan de rook uit onze wielkasten ziet komen! Toch oververhit dus, denken we. We blijven een kwartiertje staan, totdat de rook en de stank weg zijn en stappen weer in. Nog meer op de motor afremmen dus, nog minder op het rempedaal trappen! Zonder ons zorgen te maken, stappen we weer in.

Remblokken

Ollie bij de bushmechanic aan de grens.

Engels kan en ons kan toelichten, wat er aan de hand is: de zuiger zit vast, waardoor de remblokken continu tegen de schijf worden gedrukt. Deze zullen ze los halen, de zuiger schoonmaken en de boel weer in elkaar zetten. We moeten alleen in een volgende grote stad even nieuwe remblokken kopen, omdat die scheef afgesleten zijn. We staan vier uur lang in de brandende zon, maar uiteindelijk is volgens de mannen het probleem verholpen en kunnen we veilig Rwanda in, waar nog veel meer bergen op ons wachten!

Nieuwsgierig

Veel nieuwsgierige dorpeelingen verzamelen zich al snel om ons heen...

Enmaail over de grens (onze snelste en makkelijkste grensovergang tot nu toe!) blijken de bergen hoger en de wegen steiler te worden. In plaats van droog en bruin is het landschap hier prachtig groen en bebouwd met gewassen. Ondanks dat Ollie weer probleemloos zou moeten remmen, doen we toch maar rustig aan. En niet alleen vanwege de remmen: werkelijk overal lopen, zitten, of staan mensen. Zodra we 30 kilometer over de grens zijn, besluiten we ons kamp op te zetten om voor de eerste keer wild te kamperen. Binnen vijf minuten verzamelen zich zo'n 25 dorpeelingen om ons heen. Ze vallen van de ene verbazing in de andere: twee blanken die hier zomaar gaan overnachten. Er blijkt een gek groot ding op het dak te staan, waar een ladder aan zit en waar ze 's avonds samen inkruipen. Ze hebben een tafel die je kunt opvouwen, net als de stoelen. Er gaat een zijdeur open en er lijkt wel een supermarkt aan boord te zitten: bakjes met rijst, suiker, pasta, havermout, rozijnen, thee en ook een heel kruidenrek! Zodra we besluiten te gaan koken, ondanks de mensen om ons heen, wordt de verbazing alleen maar groter: Twan kookt namelijk. De rollen zijn in Afrika nog zeer traditioneel verdeeld; een man die kookt, is dan ook echt iets heel vreemds voor die mensen. De gasfles vinden ze maar eng en ze deinzen er een beetje voor terug, totdat ze door hebben, dat ze geen gevaar lopen. Rond 18.00 uur wordt het donker en een

In Oeganda passeren we voor het eerst de evenaar...

uur later komt de chieft van het dorp om de mensen naar huis te sturen. De volgende ochtend worden we om half zes wakker van de nieuwsgierige kinderen, die onder aan de trap van onze daktent staan te discussiëren en naar boven staan te wijzen. We staan maar op, pakken de spullen in; op naar Kampala.

Rookontwikkeling

Prachtige wegen door het heuvelachtige landschap in Kenia...

Maar onderweg staan we al snel weer langs de kant van de weg: de aangebrande lucht was na een paar minuten afdalen weer terug. De rook dampst langs ons gezicht, als we ons hoofd in de wielkast steken om te kijken, of de zuigers weer vast zitten. We kunnen weinig gek ontdekken en wachten maar weer tot de rook is opgetrokken. We bezoeken in Rwanda nog een garage, waar monteur Isa zeker weet, wat het probleem is: er is niets aan de hand met de remblokken, het zijn de remschijven die versleten zijn, daardoor ontstaat de rookontwikkeling. Hij heeft geen nieuwe-/tweedehands remschijven voor ons en kan ons er verder niet mee helpen. We kunnen volgens hem prima nog even doorrijden, tot we ze kunnen laten vervangen. En zo rijden we uiteindelijk nog ruim 1.500 kilometer door via Oeganda naar Nairobi, de hoofdstad van Kenia. We zijn nu namelijk al twee keer een dag in de weer geweest met de reparaties zonder dat het probleem wordt verholpen. We zijn er even klaar mee...

Oliedruppels

De bergen worden gelukkig steeds minder hoog en steil, slechts af en toe laten we een verplichte lunchpauze in om de remmen even op adem te laten komen. Uiteindelijk blijkt in Nairobi, waar Ollie een zogenaamde safari-check-up krijgt, wat het werkelijke probleem is: de hubseal lekt, waardoor olie op de remschijf druppelt. Doordat de schijf tijdens het remmen warm wordt, vallen de oliedruppels op een gloeiende plaat. Gelukkig wordt het probleem nu eindelijk écht verholpen en nu we toch bezig zijn, laten we ook meteen nieuwe remschijven en remblokken monteren, precies op het moment, dat we koers zetten richting de bergen van Ethiopië!

Ein-de-lijk wordt ons probleem verholpen.

Benieuwd naar meer avonturen van Twan en Ingeborg in Afrika en Azië? 500 DAGEN OP REIS is nu te koop! www.500dagenopreis.nl

Het boek

500 DAGEN OP REIS vertelt het verhaal van een avontuurlijke meid die besloot huis en haard achter te laten en haar drukke, werkende leven in Nederland in te ruilen voor een leven zonder vast programma, zonder route, op budget. En dat betekent dat je soms in bizarre situaties terecht komt, moet eten wat er walgelijk uit ziet en in ontielijke vieze bedden slaapt. Een ding is zeker: het levert vooral de meest hilarische en verbazingwekkende situaties op!